

רע"פ 2744/16 - שירן ידעי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2744/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט א' שהם
שירן ידעי

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 27.3.2016, בעפ"ת
14529-02-16, שניתן על ידי כב' השופטת ק' רג'ניאנו

בשם המבקשת:

עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ק' רג'ניאנו), בעפ"ת 14529-02-16, מיום 27.3.2016, בגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת ר' רז) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתתע"א 7877-03-14, הכרעת דין מיום 21.12.2015 וגזר דין מיום 7.1.2016.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום, המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64ב(א1), 64ד(א) ו-39 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 21.3.2014, בשעה 02:14 או בסמוך לכך, נהגה המבקשת באופנוע, כשהיא שיכורה. עובדת שכרותה של המבקשת נקבעה, כך על-פי כתב האישום, על יסוד סירובה לבצע בדיקת נשיפה.

3. ביום 21.12.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקשת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום. ביום 7.1.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינה של המבקשת. בבואו לגזור את דינה של המבקשת, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לכך ש"המחוקק קבע לצד עבירה זו פסילת מינימום למשך שנתיים", וציין כי "נפסק כי אין מקום לחרוג לקולא מתקופה זו אלא בשל נסיבות חריגות ויוצאות דופן". משלא מצא בית המשפט לתעבורה כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות חריגות כאמור, ואף שאין לחובת המבקשת הרשעות קודמות, אם כי עסקין ב"נהגת בעלת ותק קצר בנהיגה" (משנת 2012), קבע כי אין מקום במקרה זה לחרוג לקולא מהעונש הקבוע בחוק. לאור האמור, הטיל בית המשפט לתעבורה את העונשים הבאים על המבקשת: פסילת רישיון נהיגה, למשך 24 חודשים, באופן מצטבר לכל פסילה אחרת, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים; וכן קנס בסך של 1,500 ₪.

4. המבקשת ערערה על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וערעורה נדחה, ביום 27.3.2016. בית המשפט המחוזי דחה את טענת ההגנה, לפיה צריך היה לאפשר למבקשת להיבדק, לאחר שחזרה בה מסירובה, ואין לייחס משקל להתנהגותה קודם לכן. בית המשפט המחוזי ציין, כי "מפעיל הינשוף עשה כל שביכולתו, "מעל ומעבר" שנדרש משוטט לשכנע את המערערת [המבקשת] לבצע את הבדיקה", ועת שהוא "נותן לה עוד ועוד הסברים והזדמנויות", הכשילה המבקשת את הבדיקה במשך כ-20 דקות. משכך, קבע בית המשפט המחוזי, כי "מפעיל הינשוף הפעיל שיקול דעת נכון", כאשר לא אפשר למבקשת לחזור ולבצע את הבדיקה. עוד נקבע, כי בית המשפט לתעבורה גזר על המבקשת עונש ראוי, ו"אין לומר כי החמיר עמה".

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 4.4.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. לגישת המבקשת, עולה בעניינה "שאלה עקרונית, החורגת מעניינה הפרטני", אשר עוסקת במקרה בו נהג אשר סירב לבצע בדיקת נשיפה חוזר בו מסירובו, ומבקש להיבדק. לטענת המבקשת, ראוי כי יכריע בית משפט זה בשאלה "מהו טווח הזמנים הראוי בבואנו לבחון - האם היה על הבודק ליתן אפשרות נוספת לנבדק להיבדק". המבקשת גורסת, כי קיימות פסיקות סותרות אשר לסוגיה זו, וכתוצאה מכך "במקרה אחד רואים בנאשם כחף לאור העובדה כי חזר בו מסירובו ובמקרה אחר אשם". בנוסף, סבורה המבקשת כי בנסיבות המקרה דנן, ראוי היה לאפשר לה לבצע את הבדיקה לאחר שחזרה בה מסירובה, ובשל כך אין לראות בה כמי שסירבה לבצעה.

דיון והכרעה

6. כלל מושרש הוא, כי רשות לערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים מיוחדים, המעוררים שאלה משפטיות כבדות משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים לבקשה, וכן במקרים, המגלים חוסר צדק מובהק

עמוד 2

למבקש, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין שנגרם לו (רע"פ 2649/16 קיסוס נ' מדינת ישראל (6.4.2016); רע"פ 2468/16 קיסר נ' מדינת ישראל (28.3.2016); רע"פ 2396/16 שבת נ' מדינת ישראל (27.3.2016)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובצירופותיה, נחה דעתי כי עניינה של המבקשת איננו נמנה על מקרים אלו, ומטעם זה בלבד יש לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך אציין, כי אין לקבל את הבקשה גם לגופו של עניין. בצדק קבע בית המשפט המחוזי, כי הנהג החשוד בשכרות איננו רשאי להחליט על דעת עצמו מתי יבצע את בדיקת השכרות. אשר לטענה בדבר הצורך להכריע בשאלת "טווח הזמנים הראוי" בין הסירוב לבצע בדיקת נשיפה לבין החזרה מסירוב זה, הרי שדינה להידחות. ברי כי ראוי לבחון כל מקרה לגופו ולנסיבותיו, ולקבוע, לאחר הפעלת שיקול דעת, האם בנסיבות אותו מקרה היה מקום לאפשר לחשוד בנהיגה בשכרות לחזור בו מסירובו לבצע בדיקת שכרות. משכך, אין סוגיה זו מצריכה דיון נוסף בבית משפט זה.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב' התשע"ו (7.4.2016).

ש ו פ ט